

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاشد تن من مباد بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Satire

طنز

به سلسله نشر مقالات سابق

(مقاله چهل و یکم)

دیپلوم انجنیر خلیل الله معروفی
بریلون، ۲۷ اپریل ۲۰۰۸

فرار قهرمانان

طنز

امروز ۸ ثور ۱۳۸۶ مطابق به ۲۷ اپریل ۲۰۰۸، روزیست تاریخی و تاریخیت این روز را یک حادثه کوچک رقم میزند. روزی که یک دولت قهرمان، یک حکومت قهرمان، یک پارلمان قهرمان، یک دستگاه پولیس قهرمان، یک اردوی ملی قهرمان و قهرمانان خارجی از قبیل آیساف قهرمان و ناتوی قهرمان پا به فرار می گذارند.

روح پرفتح "قهرمان ملی افغانستان" سپهسالار بزرگ جهاد و "شیرک پنجشیر"، قوماندان صاحب احمد شاه مسعود شاد و جایش خالی باد، که اگر زنده می بود، زودتر از همه قهرمانان دیگر فرار را بر قرار ترجیح داده و

رخ بطرف غارهای پنجشیر می نهادند. آن قهرمان بزرگ که در همه کارها قهرمان بودند، راه و رسم فن شریف "گریز" و مسلک نجیب "فرار" را از همه بهتر میدانستند و اگر ایشان زنده می بودند، این همه گدودی و سراسیمگی که حین فرار قهرمانان امروزی رخ داد، اصلاً به وقوع نمی پیوست. یادشان گرامی باد که چه یک انسانی بودند.

ما امروز شهامت و غیرت سپهسالار بزرگ جهاد، آمر صاحب مسعود شهید را در وجود پیروان و رهروانش سراغ کرده نمیتوانیم؛ نه در وجود دلگی مشر صاحب قسیم خان فهیم، نه در وجود "دگر جنرال" یونس خان قانونی، نه در وجود "خالد بن ولید ثانی" قومندان گلم جم، نه در وجود "چکه سرک" تورن اسماعیل خان، نه در وجود سرداران تنظیمی از قبیل ملا قهرمان ربانی، ملا قهرمان سیاف، ملا قهرمان خلیلی، ملا قهرمان محقق، ملا قهرمان محسنی و دهها ملای قهرمان، ولی طالب مآب و چلی منش دیگر.

این قهرمانان که هرکدام جهانی از قهرمانی را در تنه و توشه و سر و ریش و کله و سلۀ خود نهفته میدارند، هرگز به گرد سردار سرداران جهاد، سپهسالار سعید شهید نمی رسند که از اولین تپ تپ پای طالبان چنان سراسیمه گشت که دو پای داشت و چار پای دیگر از ممالک همسایه قرض کرده و بدون اینکه دنبش به خاشه هم بند شود، رهسپار غارهای پنجشیر گردید. یاد آن قهرمان ملی گرامی باد و راهش پر رهرو، که در همه چیز قهرمان بودند، مگر بزرگترین قهرمانی ایشان در نفس "قهرمانی" ست، چون آن شهید سعید در فن و مسلک "قهرمانی"، قهرمان بودند. می سزد که امروز به قهرمانان خود بنازیم و نام های گرامی ایشان را به خط زرین نوشته، در قفسه تاریخانه تاریخ بگذاریم.

وقتی این شرح افتخار آمیز را می نویسم و به نسل های آینده به یادگار می گذارم، جای یک نکته باقیست و جای یک سؤال که چه چیزی این ودیعه بزرگ خداوندی را نصیب این گله قهرمانان گردانیده است؟؟؟ امروز که قهرمانان سراسر افغانستان جمع گردیده و میخواستند سالگرد "انقلاب اسلامی و ظفر نمون ۸ ثور" را جشن بگیرند، حادثه کوچکی روی داد و مهر حشمت و آبرو بر جبین قهرمانان نهاد. چهار تن طالب پای لُج جان فدا برخاستند و تاج و اورنگ شهامت را بر فرق تمام این قهرمانان داخلی و خارجی گذاشتند. این روز را حافظه تاریخ هرگز از یاد نخواهد برد و هرگز از یاد نخواهد برد، که یک جهان از دست چهار تن طالب سرکنده و پای ترقیده، پا به فرار می نهند.

زده باد "روز هشتم ثور"، "روز فرار قهرمانان"!!!!!!